

Indre Fosen kommune
Rådhusveien 13
7100 RISSA

Saksbehandler, innvalgstelefon

Thomas Møller, 74 16 81 26

Uttalelse til varsel om oppstart av kommuneplanens arealdel med planprogram på høring - Indre Fosen kommune

Fylkesmannen har som sektormyndighet mottatt melding om igangsatt arbeid med ovennevnte reguleringsplan, og har følgende foreløpige vurdering av planen:

Overordnede føringer

Det er positivt at kommuneplanens arealdel revideres relativt kort tid etter kommunesammenslåingen. De to gjeldende arealdelene begynner å bli gamle, Leksvik sin fra 1999 og Rissa sin fra 2010. Etter vedtak vil de bli erstattet av en ny samlet arealplan.

Landbruk og KLMI

Arealregnskap

For å ivareta en god utnyttelse av arealressursene, må kommuneplanen bygge på et arealregnskap som viser utbyggingspotensialet i gjeldende arealplaner sammen med beregnet behov for nye utbyggingsområder. Vi ser at det skal foretas en gjennomgang av arealreserver som ikke er realisert siden forrige revidering, spesielt innenfor bolig-, fritidsbolig-, og næringsarealer som ikke er tatt i bruk. Det skal vurderes om arealreserver skal videreføres, tilbakeføres eller utvides. Vi kan i den forbindelse vise til Steinkjer kommune som et godt eksempel. I forbindelse med nylig revidert arealdel ble noen av de klarlagte byggeområdene i gjeldende arealdel for Steinkjer, tilbakeført til landbruksformål av jordvern hensyn.

Effektiv arealbruk

Det er ifølge planprogrammet et overordna ønske og mål for utviklingen å prioritere vekst i folketallet. Da er det samtidig viktig å fokusere på fortetting som også er foreslått i planprogrammet. En god arealutnyttelse kan bidra til å spare landbruksområder og sikre omkringliggende jordressurser i et langsiktig perspektiv. Vi viser i den forbindelse til Statlige planretningslinjer for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging hvor det er angitt følgende: «kommunene bør i overordnede planer fastsette minimumskrav til utnytting i fortetningsområder». Vi anbefaler derfor at dette innarbeides for sentrumsnære utbyggingsområder. Dette kan gjelde både areal avsatt til bolig (boligtetthet), næring, sentrumsformål, og offentlig bebyggelse. I den forbindelse må det også legges til rette for en effektiv arealbruk til parkeringsformål (inkl. parkering under bakken). Det er viktig at det settes krav både til eksisterende og nye områder. For å redusere det totale arealbehovet

er det også nødvendig at fortetningspotensialet i eksisterende utbyggingsområder realiseres før man tar i bruk nye areal. Vurderinger i den forbindelse må fremgå av planforslaget.

Gang- og sykkelveger

Dersom det er behov for nye gang- og sykkelveger i kommunen, er det viktig at dette synliggjøres på kommuneplannivå. Tilrettelegging for gang- og sykkelveger vurderes som positivt både med hensyn til trafiksikkerhet, i folkehelsesammenheng og i klimasammenheng. I enkelte tilfeller medfører det imidlertid også et betydelig arealinngrep som kan få store konsekvenser for andre verdier langs strekningen. Fylkesmannen påpeker derfor at det er viktig at omfattende tiltak utredes og avklares i kommuneplansammenheng.

Spredt utbygging

I områder utenfor sentrum, tettsteder og regulerte områder vurderes det avsatt areal til spredt boligbebyggelse, ifølge planprogrammet. Spredt boligbebyggelse kan være positivt for livet i grenda, som igjen er viktig for å opprettholde landbruket. Samtidig kan spredt utbygging bidra til fragmentering av landbruks- og naturområder. I neste omgang kan dette medføre drifts- og miljømessige ulemper, endringer av kulturlandskapet samt vanskeliggjøre muligheter for utvidelser av landbruksdrift etc. Det er derfor viktig å sikre gode vurderinger av totalbelastningen for et område, og tilpasse omfangskriteriene deretter. I den forbindelse er det også sentralt å vurdere virkningene i et langsiktig perspektiv, med f.eks. framtidig behov for g/s-vei. Dersom spredt-områdene omfatter jordbruksareal, er det viktig å sikre at ny bebyggelse eller atkomst ikke berører dyrka eller dyrkbar mark gjennom lokaliseringskriteriene. I tillegg bør det vurderes om det skal innarbeides en minimumsavstand mot gårdstun/driftsbygninger. Dette for å unngå drifts- og miljømessige ulemper.

Konsekvensutredning

Det er positivt at det legges opp til en vurdering av virkningene av både hvert enkelt nytt utbyggingsområde samt av de samlede arealbruksendringene i planen. Vurdering av samlede virkninger kan gjøres både etter arealformål og utredningstema, jf. veileder for konsekvensutredninger - kommuneplanens arealdel. Veilederen angir at det også er viktig å vurdere virkningene av forslag til strategi for fremtidig arealbruk – hvordan disse vil påvirke miljø og samfunn.

Landbruk

Landbruksressursene

Siden forrige kommuneplanrullinger er jordvernet skjerpet inn ved Stortingets behandling av nasjonal jordvernstrategi i desember 2015. Et enstemmig storting vedtok her at omdisponering av dyrka jord innen 2020 skal reduseres fra 6000 daa/år til 4000 daa/år. Det nye jordvern målet er en ambisiøs målsetting, en målsetting som innebærer at jordvernet må vektlegges tungt i alle arealsaker. Stortingets næringskomite uttrykte samtidig en klar forventning om at kommunene er mer restriktive når det gjelder bygging av fritidsboliger, boliger og næringsbygg på dyrka og dyrkbar jord.

Fylkesmannen vil påpeke at det skal være samfunnsinteresser av stor vekt som ligger til grunn for omdisponering av dyrka mark. Det er også viktig å utrede alternativer dersom det foreslås utbyggingsområder på dyrka mark. Av forslaget til planprogram fremgår det ikke hvilke konkrete utbyggingsområder som kan være aktuelle. Vi forventer imidlertid at jordvernet blir et viktig tema i planarbeidet, og vil allerede nå signalisere at vi vil ha en streng holdning til eventuelle planer om omdisponering av jordbruksareal. Generelt ser vi behov for økt fokus også på de dyrkbare arealene i fylket og den ressursen de representerer, i tillegg til de allerede dyrka arealene. Vi vil også påpeke

viktigheten av langsiktige og klare grenser mellom utbyggingsområder og viktige jord- og skogbruksområder.

Kulturlandskapshensyn må også bli vektlagt i vurderingen av nye utbyggingsområder. Videre har skogarealene stor betydning for verdiskapinga i kommunen, og skog i vekst binder karbon. I vurderingen av fremtidige utbyggingsområder bør man unngå hogst og nedbygging av ungskog og yngre produksjonsskog i god vekst. Skog mot fjell og kyst har en særlig viktig funksjon m.h.t. klimapåvirkning. Det viktigste grepet for å hensynta dette, er å bevare mest mulig av den eksisterende vegetasjonen.

Ved vurdering av nye fritidsområder vil vi nevne at det kan oppstå konflikter mellom skogbruk og fritidsbebyggelse i forbindelse med drift av skog. Det viktigste grepet er at fritidsbebyggelsen styres unna de økonomisk viktigste skogområdene. Videre at det tas hensyn til at skog vil vokse og gi redusert utsikt/økt skygge, ved lokalisering i eller nært tidligere hogstområder. Nye områder bør også styres unna viktige beiteområder. Generelt vil det i områder med sterke beiteinteresser oppstå behov for inngjerding av enhetene i hytteområdet, noe som kan medføre konflikter over tid.

I forslag til planprogram fremgår det hvilke utredningstema som vil være aktuelle, men disse er kun beskrevet stikkordsvis. Innholdet bør konkretiseres, slik at det gjøres etterprøvbart hvordan de ulike temaene skal utredes/vurderes. For jord-, skog- og beiteressurser er det viktig at følgende utredes:

- Arealomfang (permanent og midlertidig)
- Arealkvalitet: Jordens og skogens produksjonsevne, samt beitekvalitet
- Driftsmessige konsekvenser, arronderingsmessige forhold før og etter tiltak
- Indirekte konsekvenser
 - o press mot tilgrensende landbruksområder
 - o vekstretning
 - o adkomst til tilgrensende landbruksområder
- Konsekvenser for kulturlandskap
- Konsekvenser for eventuelle MiS-figurer (miljøregistreringer i skogbruket)
- Eventuelle avbøtende tiltak

Under virkningene av de samlede arealbruksendringene ber vi om at virkning på jordressursen i form av samlet omfang (arealtall) tas inn, samt hvordan framtidig arealbruk vil påvirke jordressursene i kommunen (tekstlig beskrivelse).

Reindrift

Reindriftslovens § 19 fastslår at reindriften har beiterett i fjellet og annen utmarksstrekning, og at beiteretten gjelder hele året. Reindriften er derfor rettighetshaver og en sentral høringspart i alle saker som berører utmark.

Det er sørgruppen i Fovsen Njaarke sijte (Fosen reinbeitedistrikt) som har beiteområde i Indre Fosen og reindriften er en sentral bruker av kommunens utmarksarealer. En forsvarlig og forutsigbar arealdel som ivaretar reindriften sine interesser er derfor meget viktig. Kartfestet informasjon om reindriften arealbruk i kommunen finnes på <http://www.gint.no>. Det foreligger også en bruksplan for Fovsen-Njaarke sijte på hjemmesiden til Fylkesmannen, hvor beitebruken er ytterligere beskrevet. I planprogrammet vises det til at samfunnsdelen er retningsgivende for arbeidet med revidering av arealdelen.

Reindriftsavdelingen uttalte i samfunnsdelen til Leksvik kommune at Fovsen Njaarke sijte bør synliggjøres, først og fremst for å sikre arealgrunnlaget for reindriften i et langsiktig perspektiv.

Leksvik kommune har i samfunnsdelens pkt. 2.5 oppgitt at man skal fortsatt ha en god dialog med reindrifta, noe som er positivt. Derimot mangler det fokus på vern av reindriftens arealer og viktigheten av reindrift som en viktig bærebjelke for bevaring av samisk kultur og samfunnsliv.

Videre er reindriftsutøvere en gruppe som det skal tas særlig hensyn til i planprosessen, jfr. plan- og bygningslovens § 5-1 *Medvirkning*. I forslaget til planprogram pkt 2.2. med oversikt over interessenter er Fovsen Njaarke sijte ikke oppført. I følge adresselista er heller ikke planprogrammet sendt på høring til reinbeitedistriktet. Vi ber derfor om at kommunen sender høringen til distriktet.

Reindriftsavdelingen viser videre til uttalelsen til Rissa og Leksviks felles planstrategi. Her, som i samfunnsdelen, påpekte vi viktigheten av at Fovsen Njaarke sijte/Fosen reinbeitedistrikt synliggjøres i kommuneplanens arealdel. Dette fordi sijten har bruksrett innenfor kommunenes område. Et minimum ville være å foreta de prioriteringer som er nødvendige for å sikre arealgrunnlaget for reindriften i et langsiktig perspektiv. Videre at kommunen foretar en grundig vurdering av tiltak/arealdisponeringer i forhold til reindriftsinteressene, spesielt i forhold til andre arealinngrep i reinbeitedistriktet.

Slike arealdisponeringer skal iht. § 3 i KU-forskriften konsekvensutredes dersom planen eller tiltaket kan komme i konflikt med utøvelsen av samiske utmarksnæringer, eller er lokalisert i reindriftens særverdiområder eller minimumsbeiter, og kan komme i konflikt med reindriftsinteresser eller på annen måte kan komme i konflikt med reindriftens arealbehov, jf. § 10 bokstav b.

Dette gjelder spesielt Fovsen Njaarke sijte som er sterkt berørt av flere arealinngrep, blant annet vindkraftutbygginger. For en bærekraftig reindrift er man avhengige av gode og sammenhengende beitearealer. For at reindrifta og andre næringer skal være bærekraftige vil det være viktig at man finner løsninger som medfører at de enkelte næringene ikke legger begrensninger på andre næringer, noe som også gjelder spredt fritidsbebyggelse. Løsningene kan blant annet gjøres gjennom bruk av hensynssoner, LNFR-områder og krav til innhold i konsekvensutredninger jfr. forskrift om konsekvensutredning § 21, tredje ledd for temaer hvor reindrifta blir berørt.

Gjennom en god arealplan hvor reindriftas bruk er utredet vil kommunen ha et godt grunnlag for arealforvaltning og en forutsigbar arealbrukspolitikk hvor man ivaretar reindriftas interesser, med lavest mulig konfliktnivå i framtiden.

Klima og miljø

Som klima- og miljømyndighet vil vi i planprosessen vektlegge ivaretagelsen av en samordnet areal- og transportplanlegging, klima og energi, naturmangfold, vassdrag, landskap, grønnsstruktur og friluftsinnteresser. Problematikk knyttet til forurensning i form av støv, støy og forurensning i grunnen og vannforekomster er også viktig for Fylkesmannen som klima- og miljømyndighet. Vi finner det på nåværende stadium i planprosessen vanskelig å vurdere hvorvidt planen vil kunne komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale hensyn.

Konsekvensutredning

Som del av det videre planarbeidet bør det vurderes behov for et oppdatert kunnskapsgrunnlag for naturmangfold i planområdet for å få et best mulig beslutningsgrunnlag. Indre Fosen kommune har mange naturverdier, men kunnskapsgrunnlaget rundt enkeltarter, naturtyper og økosystem varierer og det er mye natur som ikke er kartlagt. Dette i motsetning til f.eks. kongeørn hvor Indre Fosen utmerker seg positivt mtp. kunnskapsgrunnlaget. Fylkesmannen viser til at naturmangfoldloven fremhever behovet for kunnskapsgrunnlag og for vektlegging av føre-var-prinsippet ved offentlige beslutninger. Behovet for kunnskap er også bakgrunnen for at det i plan- og bygningsloven kreves at det skal utarbeides planprogram og konsekvensutredninger for alle større utbyggingstiltak.

Kunnskap om tiltakets omfang og konsekvenser gir et godt beslutningsgrunnlag og gjør at den offentlige forvaltningen kan forvalte ressurser og samfunn på en mest mulig bærekraftig måte.

Statlige planretningslinjer for bolig-, areal- og transportplanlegging (SPR-BATP)

Statlige planretningslinjer for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging (SPR-BATP), skal legges til grunn for kommunens arealplanlegging, og vil vektlegges i vår vurdering av planen når den kommer på høring. Vi vil råde kommunen til å gjøre en vurdering av fremtidige utbyggingsmønster i kommunen opp mot målene i SPR-BATP.

Vi ber om at målet med retningslinjen også sees i et regionalt perspektiv. Det er et nasjonalt mål at veksten i persontrafikken skal tas med kollektivtransport, sykkel og gange. Dette må søkes innarbeidet ved revidering av kommuneplanens arealdel.

Strandsone

Det er et høyt press på strandsonen i deler av kommunen, særlig områder som omfattes av tidligere Rissa kommune. En helhetlig utvikling av ny bolig- og fritidsbebyggelse, flytebrygger, næringsområder etc. som ivaretar natur- og friluftsinnteressene i strandsonen i et langsiktig perspektiv er viktig. Dette vil bli et viktig tema i den videre prosessen. Ifølge Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjø gjelder byggeforbudet i PBL § 1-8 generelt og skal som hovedregel praktiseres strengt. Kommunene skal vurdere hensynet bak § 1-8 i arbeidet med helhetlige utbyggingsstrategier i kommuneplanen, og eldre planer bør revurderes i kommuneplanens arealdel som del av ordinær rullering. I denne vurderingen skal lovens skjerpede krav disse i retningslinjene legges til grunn.

Vann og vassdrag

Utbyggingspresset langs enkelte vann og vassdrag kan være like stort som i strandsonen langs sjøen, samtidig som det ofte er store friluft-, natur- og kulturlandskapsinteresser knyttet til disse områdene. Norske vassdrag er en verdifull ressurs. Innsjøer, tjern, elver og bekker er viktige landskapselement samtidig som det gir grunnlag for et rikt plante- og dyreliv. Vassdrag er ofte sentrale elementer i nærmiljø og en viktig ressurs for naturopplevelse og friluftsliv. Elveos og randsoner langs vassdrag er blant de mest artsrike og bevaringsverdige landskapstypene vi har med tanke på landskapsøkologi og biologisk mangfold, men er i stor grad utsatt for nedbygging.

For å ivareta disse verdiene er det viktig at det settes av et belte ned mot vannet/vassdraget, hvor det ikke tillates bebyggelse. Et slikt belte bør være på minimum 50 meter, og vil bidra til å ivareta landskapstyper og miljøtyper, bevare det vassdragsnære biologiske mangfoldet, verne bebyggelse mot flom og sikre tilgjengelighet for allmennheten.

Klimatilpasning, overvann og blå-grønne strukturer

Det er viktig at det gjøres en vurdering av overvann i det videre planarbeidet. Når områder fortettes, blir det i den videre planleggingen viktig å fokusere på å bevare blå-grønne strukturer. Når grønne, drenerende flater bygges igjen, må det sikres god overvannshåndtering. I stedet for å føre alt overvann til eksisterende overvannsnett bør det vurderes åpne overvannsløsninger. God overvannshåndtering er viktig både for å sikre robuste anlegg som kan håndtere forventede klimaendringer som økt nedbørintensitet og -mengde. Grøfter og åpne bekker har ofte større kapasitet og fleksibilitet enn ledningsnett. God overvannshåndtering er også viktig for å bidra til redusert avrenning og forurensning til sjø og vassdrag. Åpne vannårer kan også tilføre kvalitet til planområdet i form av en mer variert grønnstruktur og rikere naturmangfold.

Forurensing

Landbruksvirksomhet og avløp er ifølge vannforvaltningsplan for Trøndelag de to viktigste påvirkningene på vannforekomster i regionen. Det er gjennomført vannmiljøovervåking i Indre Fosen kommune og utarbeidet en tiltaksplan for opprydding av spredte avløp i tidligere Rissa kommune. Tiltaksplaner for spredte avløp må vurderes innarbeidet i kommuneplanen, med mål om å oppnå god økologisk tilstand innen utgangen av 2021.

Naturmangfoldloven §§ 8-12

Fylkesmannen påpeker avslutningsvis at alle saker som berører natur- og miljø skal vurderes etter prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 (jf. nml § 7). Før det fattes vedtak i saken må det skriftlig redegjøres for hvordan prinsippene §§ 8-12 er vurdert. Manglende synliggjøring av dette vil regnes som en saksbehandlingsfeil.

Barn og unge

Fylkesmannen minner om T-2/08 med Rikspolitiske retningslinjer for å styrke barn og unges interesser i planleggingen. Her gjøres rede for ulike krav til den kommunale planleggingsprosessen og krav til fysisk utforming av arealer og anlegg som skal brukes av barn og unge.

Barn har rett til å bli hørt og si sin mening i alt som vedrører det og barnets meninger skal tillegges vekt. Fylkesmannen minner om Barnekonvensjonen artikkel 12, og oppfordrer til å involvere barn og unge i å bli hørt og å kunne medvirke gjennom planarbeidet. Likeså at barnets beste skal være et grunnleggende hensyn i alle handlinger som berører barn.

Helse og omsorg

Det har betydning for trivsel og helse hvilke formål ulike arealer benyttes til og hvordan ulike arealformål plasseres i forhold til hverandre. Det er derfor positivt at samfunnsplan, folkehelse og bred medvirkning i planprosessen ligger til grunn i videre planarbeid.

Indre Fosen jobber mot å bli sertifisert som trafikkssikker. Tilrettelegging for myke trafikanter med sikre gang- og sykkelveier gir både bedre trafikkssikkerhet og kan bidra til å øke aktivitetsnivået og sosial kontakt, spesielt gjelder dette barn og unge. Bruk av nytteverdi som parameter i arealdelen har gitt et godt grunnlag for å prioritere. Fokus på gang – og sykkelveier gjennom arealplanverket er positivt, men må følges opp med økonomiske virkemidler.

Det er positivt at relevante tema for folkehelse skal konsekvensutredes. Arealdelen setter en standard og er førende for underliggende område- og detaljreguleringsplaner. Tydelige bestemmelser er derfor viktig også for folkehelserelevante tema. Andre aktuelle temaer som er viktig for folkehelsen er tilgang til lys og tilgang til gode uteområder som oppleves som trygge for innbyggerne samt boligsammensetninger, herunder hvilken effekt planlagte tiltak vil kunne ha for utjevning av sosiale ulikheter i helse.

Den demografiske utviklingen med en økende andel og antall eldre vil sette press på helse- og omsorgstjenestene. Organiseringen av rasjonell tjenesteyting er lettere å få til hvis befolkningen, spesielt de eldre, samles mer i tettsteder og nært disse. Tettstedsutviklingen er derfor også av betydning for å gjøre det mulig også i fremtiden å ha bærekraftige tjenester. Prioritering av arealer til omsorgsleiligheter og andre tjenesterelevante formål må sees i sammenheng med planer for sektorområdene og boligplanen.

I Meld. St.15 «Leve hele livet» vises det til at andelen eldre blir høyere og det blir flere av de eldste. Samtidig skal flest mulig eldre bli boende i egen bolig. I meldingen fokuseres det blant annet på hvordan fysisk inaktivitet og ensomhet kan forebygges. Et universelt tilrettelagt nærmiljø gjør at

flere, både eldre og andre med redusert forflytnings- og orienteringsevne, kan ferdes tryggere, være fysisk aktive og benytte seg av sosiale møteplasser, grøntområder og kollektivtransport.

Samfunnssikkerhet

Kommunen skal i kommuneplanens arealdel gi et godt oversiktsbilde over hva som er de samfunnssikkerhetsmessige utfordringene knyttet til arealene i kommunen. Kommuneplanen skal gi rammer og retningslinjer for nye utbyggingsformål og fremtidig arealbruk. Rammene og retningslinjene bør være forutsigbare når det foreslås områder for fremtidig utbygging, slik at risiko- og sårbarhetsforhold kan vurderes.

Krav om ROS-analyse gjelder alle planer for utbygning iht. plan- og bygningsloven § 4-3. I kommuneplanens arealdel skal derfor ROS-analyse gjennomføres, og som hovedregel dokumenteres i konsekvensutredningen. Forskrift om konsekvensutredning stiller videre krav til bruk av ROS-analyse som metode når samfunnssikkerhet skal vurderes. Analysen skal danne grunnlag for videre arealplanprosesser på alle nivå, og skal inngå som en av forutsetningene for arbeidet med kommuneplanen.

I ROS-analysen skal risiko og sårbarhet vurderes med sannsynlighet og konsekvens. Det skal gjøres en vurdering av både eksisterende risiko knyttet til arealene i seg selv, og hvordan en utbygging kan påvirke risikobildet. ROS-analysen benyttes til å vurdere om aktuelle områder er egnet til utbygging, eller om andre områder må vurderes. Dersom det ikke er krav om reguleringsplan må ROS-analysen vise alle risiko- og sårbarhetsforhold som er av betydning for om arealet er egnet til utbyggingsformål, samt om utbyggingen kan medføre endringer i risiko- og sårbarhetsforhold.

Det vil være relevant å bruke kommunenes helhetlige ROS-analyse som del av grunnlagsmaterialet i arbeidet med samfunnssikkerhet i kommuneplanens arealdel. Videre er det viktig å benytte de verktøyene som er relevante i plan- og bygningsloven for å sikre at hensyn til samfunnssikkerhet blir ivarettatt. Eksempler på dette er hensynssoner, planbestemmelser og arealformål. Kjente faresoner bør markeres som hensynssoner i plankartet, og det skal da knyttes særlige bestemmelser til tiltak i slike områder.

I en kommune med utfordringer bl.a. knyttet til kvikkleire, skred og områder med flom, vil man gjennom god arealplanlegging kunne begrense risiko, sårbarhet og ulemper, og dermed bedre samfunnets robusthet i møte med fremtidens klimautfordringer. Det er viktig at slike momenter står sentralt i kommunens arealdisponering. I tillegg er det relevant å vurdere eventuelt virksomhetsbasert risiko som kan påvirke arealbruk, som for eksempel ulykker/utslipp knyttet til industri og naturrisiko som skog- og lyngbrann.

Videre arbeid

Fylkesmannen gjør oppmerksom på at dette er en veiledende uttalelse basert på de opplysningene som fremkommer av oppstartsvarselet. Fylkesmannen vil komme tilbake med en endelig uttalelse når planen sendes på høring.

- Fylkesmannen ønsker å oppnå best mulig dialog og tidlig avklaring av nasjonale og viktige regionale interesser. Fylkesmannen oppfordrer kommunene til å benytte seg av regionalt planforum som en arena for dette. Saker meldes inn til Trøndelag fylkeskommune på postmottak@trondelagfylke.no.

- Ønsker kommunen avklaringer under utarbeidelse av planforslaget er det mulig å ta kontakt med Fylkesmannens fagavdelinger eller saksbehandler på kommunal- og justisavdelingen. Se kontaktliste.
- Kartverket tilbyr kvalitetssikring av arealplaner etter plan- og bygningsloven og vi minner om at det ved høring sendes ett eksemplar av SOSI-fil og pdf-fil til Kartverket Trøndelag på e-post: plantrondelag@kartverket.no

Med hilsen

Alf Petter Tenfjord (e.f.)
seksjonsleder
Kommunal- og justisavdelingen

Thomas Møller
seniorrådgiver
Kommunal- og justisavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Saksbehandlere:

Kommunal og justis: Thomas Møller – 74 16 81 26
Klima og miljø: Håvard Kvernmo – 74 16 81 37
Landbruk: Laila Marie Sorte – 73 19 92 87
Samfunnssikkerhet: Ingrid Wedø – 74 16 81 76
Oppvekst og velferd: Knut Olav Dypvik – 74 16 83 74
Helse og omsorg: Ann Marit Kristiansen – 74 16 82 14
Reindrift: Risten-Marja Inga – 74 13 80 53

Kopi til:

Trøndelag fylkeskommune Fylkets hus, Postboks 2560 7735 STEINKJER